

РЕШЕНИЕ

№ 6309

гр. София, 09.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 66 СЪСТАВ, в публично заседание на трети април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Г.А

при участието на секретаря Г.Х
като разгледа докладваното от Г.А Гражданско дело № 20231110126675 по описа за 2023 година

Производството по делото е образувано по предявен от „*****“ ЕАД против *****а искове с правно основание чл. 410, ал. 1, т. 2 КЗ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от 977,02 лв. – заплатено застрахователно обезщетение и ликвидационни разноски, ведно със законната лихва, считано подаване на исковата молба в съда /17.05.2023 г. / до окончателното изплащане на сумата, както и сумата от 103,45 лв. – мораторна лихва върху главницата за периода от 19.05.2022 г. – 15.05.2023 г. Претендира разноски.

Ищецът твърди, че по договор за имуществена застраховка „*****“ е заплатил сума в размер на 962,02 лв., представляваща застрахователно обезщетение за нанесени на МПС „*****“, с рег. № ***** щети, настъпили в резултат от ПТП, реализирано на 06.07.2021 г. в гр. София, при движение по ул. „*****“ в посока към НСА, при завиване към ул. „*****“. Ищецът твърди, че увреденото МПС е попаднало в необозначена дупка на пътното платно, като ответникът е отговорен за поддържането на пътя.

Ответникът в срока по чл. 131 ГПК депозира писмен отговор на исковата молба, с който оспорва исковете. Оспорва исковете по основание и размер. Оспорва механизма на ПТП - сочи, че липсват доказателства за настъпването му. Навежда аргументи за съпричиняване – водачът е могъл да предвиди препятствието. Оспорва размера на иска.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите на страните, с оглед разпоредбата на чл. 235, ал. 2 ГПК приема за установено от фактическа страна следното:

По делото е представена подписана застрахователна полица от 11.06.2021 г. за сключена застраховка „*****+“, която доказва наличието на валидно сключено застрахователно правоотношение между ищеца и собственика на увредения автомобил.

За вредите на лек автомобил „*****“, с рег. № ***** до ищеца, като застраховател по застраховка „***** на МПС“, е подадено Заявление за изплащане на застрахователно обезщетение и Декларация за настъпване на застрахователно събитие, в което е посочено, че МПС е попаднало в дупка, находяща се на пътното платно, вследствие на което е увреден лекият автомобил.

По делото не е спорно, че застрахователно обезщетение в размер на 962,02 лева е било изплатено от ищеца на застрахования, а и същото се установява от приложеното по делото платежно нареждане с № 1000021950/25.01.2022г. /л.25/.

От показанията на свид. П. П. С., се установява, че последната е управлявала процесния лека автомобил 07.2021 г. Посочва, че си спомня за ПТП-то, като въпросния ден имала среща с технически ръководител на обекти находящ се на ул. „*****“ в гр. София. Спомня си, че карайки от НСА в посока към „*****“ завила във втората пряка в ляво, когато колата ѝ пропадала в голяма дупка и останала в това положение. Позвънила на момчето, с което имала работна среща и го помолила да ѝ помогне, защото нямало как само с подаване на газ да извади лекият автомобил от дупката. Споделя, че на място дошли работници, които помогнали лекият автомобил да излезе от дупката. Посочва, че на улицата нямало обозначения и знаци, че има дупка. Споделя, че вредите, които били нанесени по автомобила ѝ били предната броня и по ходовата част.

По делото е прието е неоспорено от страните заключение на съдебно-автотехническа експертиза, според което на 06.07.2021 г. в гр. София при ясно време по улица „Проф, *****“ в посока от НС А към кв. ***** се е движел л. а. „*****“, с рег. № ***** , управляван от П. С., който при завиване наляво от ул. „Проф *****“ по ул. „К*****“ попаднал с предната си лява част в дупка, разположена върху платното за движение с дълбочина около половин метър. Вещото лице посочва, че от техническа гледна точка причината за процесното ПТП е наличието на несигнализирана дупка на платното за движение на ул. „К*****“, разположена непосредствено след навлизането по тази улица с ляв завой от ул. „Проф. *****“.

Всички увреждания по лек автомобил „*****“, с рег. № ***** , отразени в описа на застрахователя, се намират в пряка причинно-следствена връзка с механизма на процесното събитие. Стойността, необходима за възстановяване на лек автомобил „*****“, с рег. № ***** , изчислена на

база средни пазарни цени към датата на ПТП, е 1434 лв.

При така установената фактическа обстановка съдът приема от правна страна следното:

Договорът за застраховка на лек автомобил „*****“ е вид имуществена застраховка, по силата на който застрахователят поема задължение срещу заплащане на застрахователна премия да заплати на застрахования застрахователно обезщетение при настъпване на определен риск. Съгласно разпоредбата на чл. 411 КЗ, застрахователят встъпва в правата на застрахования, произтичащи от непозволено увреждане, с плащане на застрахователното обезщетение. С встъпване на застрахователя в правата на увредения, той има правото да предяви иск срещу причинителя на вредата, а в случаите, когато последният има сключена застраховка „Гражданска отговорност“ и срещу застрахователя му. Основателността на предявения иск е предпоставена от това по делото да бъде установено, че за застрахователя е възникнало регресно право, а именно сключен между застрахователя и увреденото лице застрахователен договор, действащ към датата на застрахователното събитие, настъпило застрахователно събитие и плащане от страна на застрахователя на застрахователно обезщетение.

От събраните по делото доказателства се установява, че между застрахователя „*****“ ЕАД и собственика на увредения автомобил има сключен действащ договор за застраховка „*****“ на МПС”. При действието на този договор е била образувана ликвидационна преписка по щета № ***** във връзка с настъпило на 06.07.2021 г. в гр. София ПТП, като е изплатено застрахователно обезщетение в размер на 962,02 лева.

С плащането на застрахователното обезщетение застрахователят е встъпил в правата на застрахования, произтичащи от непозволено увреждане, като за удовлетворяване на вземането си има правото да предяви пряк иск против делинквента или неговия застраховател по застраховка “Гражданска отговорност”. Основателността на предявения иск на застрахователя с правно основание чл. 411 КЗ е поставена в зависимост от това дали в патримониума на застрахования са възникнали права за обезщетяване на вреди, причинени от непозволено увреждане.

Не се оспорва, че ПТП е станало в гр. София. Съгласно чл. 167, ал. 1 и ал. 2, т. 1 ЗДвП службите за контрол, определени от кметовете на общините, контролират в населените места изправността на състоянието на пътната настилка, пътните съоръжения и пътната маркировка, като администрацията сигнализира незабавно за препятствията и ги отстранява във възможно най-кратък срок. Следователно по силата на ЗДвП на Община София е вменено задължение да стопанисва и поддържа улиците в гр. София. Общината изпълнява тези дейности чрез служителите си или други лица, на които е възложила изпълнението на посочените задължения, като носи обективна

гаранционно-обезпечителна отговорност при действията/бездействията на лицата, натоварени с извършването на възложената работа по поддръжката на улиците на територията на съответното населено място. Когато правото на собственост върху повредената вещ, от която настъпват вредоносните последици, принадлежи на юридическо лице, то следва да носи уредената в чл. 49 ЗЗД, във вр. с чл. 45 ЗЗД гаранционно-обезпечителна отговорност за виновното деяние (действие или бездействие) на физическите лица, на които е възложило да поддържат в изправност повредената вещ. Когато при ползване на вещта е допуснато нарушение на предписани или други общоприети правила, отговорността е по чл. 45 ЗЗД, съответно чл. 49 ЗЗД. В този смисъл са задължителните за съда тълкувателни разяснения, дадени в т. 3 от Постановление № 4/1975 г. на Пленума на ВС и т. 2 от Постановление № 17/1963 г. на Пленума на ВС. В настоящия случай, ответната община е и собственик на улицата на основание чл. 2, ал. 1, т. 2 ЗОС, вр. §7, ал. 1, т. 4 ЗМСМА, като с нормата на чл. 31 ЗП е възложено задължението за изграждането, ремонтът и поддържането на общинските пътища. С оглед на това, че наличието на дупка на пътното платно, явяваща се причина за ПТП, е резултат от бездействието на длъжностните лица, на които Община София е възложила изпълнението на очертаните по-горе задължения, която освен това е и собственик на улицата, при наличие на обективна възможност за обезопасяването, общината отговаря спрямо увреденото лице на основание чл. 49 ЗЗД.

Съдът приема, че отразените в описа на застрахователя повреди по автомобила са настъпили в резултат от процесното ПТП, както и вещото лице е посочило, че се намират в причинно-следствена връзка с механизма на ПТП и за платеното за тях обезщетение следва да се ангажира отговорността на ответника. Заключение в тази част е компетентно изготвено и обосновано като вещото лице, изхождайки от установения механизъм на ПТП, е дало отговор, че всички увреждания по изготвения опис от застрахователя, са в резултат от процесното ПТП. Свидетелските показания допълнително сочат, че уврежданията са причинени от попадане на автомобила в несигнализирана дупка на пътното платно.

Следователно по делото се установява наличието на предпоставките от фактическия състав на чл. 411 КЗ за ангажиране отговорността на ответника за възстановяване на застрахователното обезщетение по застраховка „***** на МПС”, изплатено от ищеца на увреденото и застраховано от него лице.

Следва да се обсъди възражението за съпричиняване от водача на лек автомобил „*****“, направено от ответника, което съдът намира за недоказано. Ответникът не е поискал събирането на доказателства, които да обосноват твърденето му за съпричиняване от страна на водача на МПС на вредоносния резултат, нито има данни последният да е нарушил правилата за движение по пътищата при управление на процесния автомобил. Нещо повече - бе установено, че дупката не е била сигнализирана или

обезопасена по някакъв начин, за да може водачът да се съобрази с нейното наличие и да я избегне.

Неоснователни са възраженията на ответника, че поради неточното установяване точно къде и с какви размери било препятствието (дупката) на пътя не носел отговорност. Напротив, ищецът няма за задължение да установи конкретно и точно – с километър или ясно установяемо място къде е спукал гума, респ. няма за задължение и не може, вкл. поради липса на експертни познания да изследва препятствието. Единственият релевантен факт е да се установи, че ПТП-то е настъпило на път за чиято поддръжка отговорност носи ответника.

Съдът не споделя доводите на ответника, че поради липса на снимков материал, фактите по делото са недоказани. В закона няма ограничение на доказателствените средства, които могат да се използват за установяване на противоправно поведение, вреди и причинно-следствена връзка. Освен това в настоящия случай приложим е чл. 6, т. 4 от Наредба № Из-41 от 12.01.2009 г. за документите и реда за съставянето им при пътнотранспортни произшествия и реда за информиране между Министерството на вътрешните работи, Комисията за финансов надзор и Гаранционния фонд, а не чл. 2, ал. 2 от същата. В чл. 6, т. 4 от Наредба № Из-41 от 12.01.2009 г. за документите и реда за съставянето им при пътнотранспортни произшествия и реда за информиране между Министерството на вътрешните работи, Комисията за финансов надзор и Гаранционния фонд в приложимата към датата на настъпване на произшествието редакция след изменението с ДВ, бр. 19 от 2017 г., съгласно която не се посещават от органите на МВР - "Пътна полиция", и не се съставят документи за повреди на МПС, които не са причинени от друго ППС, освен когато повредите са причинени в резултат на пътнотранспортно произшествие с един участник и МПС не е в състояние да се придвижи на собствен ход. С оглед изложеното, трябва да се направи извод, че в случая органите на МВР не са имали задължение да посетят ПТП-то, респ. да съставят надлежни писмени доказателствени средства, т. к. процесното МПС е можело да се движи на собствен ход. Това обаче не означава, че ПТП-то, респ. неговият механизъм не могат да се установяват с други доказателствени средства, както и с гласни доказателствени средства или по експертен път чрез заключението на САТЕ.

Доколкото се установиха фактите, че процесното ПТП е причинено в следствие на небезопасна дупка, намираща се на улица от уличната мрежа в населено място – гр. София, от което ПТП са настъпили процесните вреди, които са били обезщетени от застрахователя- ищец, то на основание чл. 410 КЗ вр. чл. 49 ЗЗД застрахователят встъпва в правата на застрахования срещу *****а за вредата до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски, направени за неговото отстраняване. В настоящата хипотеза доколкото стойността на нанесените вреди по средни пазарни цени към датата на ПТП надхвърля размера на платеното от ищеца обезщетение, предявеният иск се явява доказан в пълния му размер.

По отношение на иска по чл. 86, ал.1 ЗЗД:

По иска с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД в тежест на ищеца е да установи наличието на главен дълг и изпадането на ответника в забава, в случая и с оглед разпоредбата на чл. 84, ал. 2 ЗЗД – отправянето на покана и получаването от ответника. Между страните не се спори, а и от представената по делото покана по регресна претенция се установява, че ответникът е получил покана за заплащане на процесната сума на 03.05.2022 г. Ето защо съдът намира, че с оглед доказването на главния дълг и получаването на съобщението от *****а, ответникът е изпаднал в забава и дължи обезщетение за забава в размер на законната лихва, което определено по реда на чл. 162 ГПК за претендиращия период от 19.05.2022 г. до 15.05.2023 г. възлиза на сумата от 103,45 лева в какъвто размер е и предявеният иск. При това положение акцесорната претенция на ищеца за заплащане на обезщетение за забава в размер на 103,45 лева за периода 19.05.2022 г. до 15.05.2023 г. се явява основателна и следва да бъде уважена изцяло.

По отношение на разноските:

При този изход на спора право на разноски има ищецът. Същият е сторил разноски в исковото производство в размер на 955 лева, които следва да му бъдат присъдени.

Воден от горното, Софийски районен съд,

РЕШИ:

ОСЪЖДА ***а, ЕИК ***** да заплати на „*****“ ЕАД, ЕИК *******, на основание чл. 410 КЗ, сумата от **977,02 лева**, представляваща изплатено застрахователно обезщетение по застраховка „*****+“ по щета № *******,** образувана по ПТП, реализирано на 06.07.2021 г. в гр. София, с МПС "*****", с рег. № *******,** поради попадане на автомобила в необезопасена и несигнализирана дупка на пътното платно, ведно със законната лихва от 17.05.2023 г. до окончателното изплащане на сумата, както и на основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД мораторна лихва върху главницата в размер на **103,45 лева** за периода от 19.05.2022 г. – 15.05.2023 г.

ОСЪЖДА ***а с ЕИК *******, да заплати на „*****“ ЕАД, ЕИК *******,** на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата от **955 лева**, сторени разноски в исковото производство.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____